

Tabela uwag zgłoszonych do projektu ustawy o usłudze ePłatności (UD287) w ramach uzgodnień II

lp.	Podmiot wnoszący uwagi	Jednostka redakcyjna, do której wnoszone są uwagi	Zgłoszone uwagi	Stanowisko
1.	MFiG (MF)	Art. 2 pkt 1 lit. a	W przywołanym przepisie mowa jest o budżecie (liczba pojedyncza) jednostek samorządu terytorialnego. Proponuje się zmianę na liczbę mnogą, tj. „budżetów jednostek samorządu terytorialnego”. Taki zapis będzie zgodny z treścią art. 2 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622), który stanowi, że: „Art. 2 § 1. Przepisy ustawy stosuje się do: 1) podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego, do których ustalania lub określania uprawnione są organy podatkowe;(…)”.	Uwaga uwzględniona Art. 2 pkt 1 lit. a otrzymał brzmienie: „a) podatki, opłaty oraz niepodatkowe należności budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego, do których ustalania, określania lub pobierania uprawnione są podmioty publiczne na podstawie przepisów odrębnych,”.
2.	MI	Art. 2 pkt 1 lit. a	Proponuje się zastąpić wyrażenie: „do których ustalania lub określania uprawnione są podmioty publiczne na podstawie przepisów odrębnych” wyrażeniem „do których ustalania, określania lub pobierania uprawnione są podmioty publiczne na podstawie przepisów odrębnych”. Powyższa propozycja brzmienia wynika z faktu, że wysokość opłat jest często określona bezpośrednio w przepisach. W takich przypadkach organy publiczne nie ustalają ani nie modyfikują tych stawek, a jedynie je pobierają. Ponadto pod rozwagę poddaje się doprecyzowanie przepisu poprzez wskazanie w nim również funduszy celowych, z uwagi na fakt, że część należności na podstawie przepisów ustawowych przekazywana jest na określone fundusze, przykładowo na Krajowy Fundusz Drogowy czy Fundusz Rozwoju Przewozów Autobusowych.	Uwaga uwzględniona Art. 2 pkt 1 lit. a otrzymał brzmienie: „a) podatki, opłaty oraz niepodatkowe należności budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego, do których ustalania, określania lub pobierania uprawnione są podmioty publiczne na podstawie przepisów odrębnych,”.
3.	MI	Art. 2 pkt 1 lit. c	Wskazuje się, że z projektowanego przepisu nie wynika czy chodzi o należności o charakterze publicznoprawnym czy także o charakterze cywilnym. Powyższe wymaga zatem wyjaśnienia, ewentualnego doprecyzowania przepisu czy uzasadnienia do projektu ustawy.	Uwaga uwzględniona Pod pojęciem inne niż wymienione w lit. a i b opłaty oraz składki, wpłaty i inne świadczenia pieniężne pobierane przez podmioty publiczne na podstawie przepisów odrębnych mieszczą się wszystkie należności niebędące podatkami, opłatami, niepodatkowymi należnościami budżetu państwa oraz opłata skarbową wynikające z odrębnych przepisów. Pojęcie to zatem jest szerokie, ale do uznania danej należności za należność w rozumieniu art. 2 pkt 1 lit. c niezbędne są

				stosowane uregulowania wynikające z innych ustaw, wskazujące na uprawnienie podmiotu publicznego do ich pobierania. W tym zakresie uzupełniono uzasadnienie do projektu.
4.	MS	Art. 2 pkt 3	Zgodnie z definicją użytkownika usługi ePłatności, zawartą w art. 2 pkt 3 projektu, użytkownikiem tej usługi będzie zawsze osoba fizyczna, w tym przedsiębiorca będący osobą fizyczną dokonujący opłaty należności. Należy jednak mieć na uwadze, że w praktyce taki użytkownik będzie korzystał z usługi ePłatności, uiszczając należność imieniem osoby innej niż on sam. Zarówno podatki jak i opłaty skarbowe obciążają bowiem nie tylko osoby fizyczne, w tym prowadzące działalność gospodarczą, lecz także w szczególności osoby prawne oraz ułomne osoby prawne. W związku z tym konieczne jest odniesienie się do funkcjonowania użytkownika usługi ePłatności w sytuacji, gdy działa on nie w imieniu własnym, jako osoba fizyczna, lecz w imieniu osoby trzeciej, która nie jest osobą fizyczną. Podobnie, art. 7 ust. 2 pkt 2 projektu przewiduje obowiązek podawania numeru PESEL osoby, na rzecz której dokonywana jest płatność, zakładając przy tym, że taką osobą musi być wyłącznie osoba fizyczna. Płatność dokonywana przez użytkownika usługi ePłatności może być jednak dokonywana również na rzecz osoby innej niż osoba fizyczna. W związku z tym wymóg identyfikacji takiej osoby poprzez imię, nazwisko oraz numer PESEL nie jest właściwy ani adekwatny do rzeczywistego zakresu stosowania usługi.	Uwaga uwzględniona Art. 2 pkt 3 otrzymał brzmienie: „3) użytkownik usługi ePłatności: a) osobę fizyczną, w tym przedsiębiorcę będącego osobą fizyczną wpisanego do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, b) osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej - dokonującą zapłaty należności na rzecz podmiotu publicznego w usłudze ePłatności;”.
5.	MFiG (MF)	Art. 2 pkt 3	Czy proponowana Ustawa świadomie ogranicza dostęp do usługi wyłącznie do osób fizycznych oraz osób fizycznych prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą (JDG) i czy zamierzeniem było wykluczenie z jej stosowania osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej (np. stowarzyszenia, fundacje).	Uwaga uwzględniona Art. 2 pkt 3 otrzymał brzmienie: „3) użytkownik usługi ePłatności: a) osobę fizyczną, w tym przedsiębiorcę będącego osobą fizyczną wpisanego do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, , b) osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej - dokonującą zapłaty należności na rzecz podmiotu publicznego w usłudze ePłatności;”.
6.	MFiG (MF)	Art. 2 pkt 4	Występuje zapis: „podmiot publiczny – podmiot publiczny, o którym mowa...”, wydaje się że jest błąd ignotum per ignotum (łac. nieznane przez nieznane), propozycja zapisania po prostu „podmiot publiczny – podmiot, o którym mowa...”.	Uwaga uwzględniona Przepis otrzymał brzmienie: „4) podmiot publiczny – podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 1703 oraz z 2026 r. poz. 160);”.

7.	MFiG (MF)	Art. 3 ust. 1 pkt 2	Dokonanie online bezprowizyjnej zapłaty należności bez wchodzenia w posiadanie środków pieniężnych będących przedmiotem elektronicznej transakcji płatniczej – zapis ten gwarantuje użytkownikowi dokonanie „beprowizyjnej zapłaty”. Może powstać wątpliwość kto pokrywa koszty transakcyjne (interchange fee, opłaty operacyjne operatorów płatności). Czy nie należałoby rozważyć wskazania, że koszty te obciążają np. budżet państwa (ministra) lub BGK?	Uwaga uwzględniona Art. 3 ust. 1 pkt 2 otrzymał brzmienie: “2) dokonanie przez użytkownika online bezprowizyjnej zapłaty należności bez wchodzenia w posiadanie środków pieniężnych będących przedmiotem elektronicznej transakcji płatniczej;”.
8.	MS	Art. 3 ust. 2	Projektowany art. 3 ust. 2 projektu przewiduje, że dowód potwierdzenia dokonania płatności ma być opatrzony kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną. Projekt nie określa jednak żadnych warunków dotyczących formy tego potwierdzenia ani jego struktury. Wskazane byłoby doprecyzowanie zarówno formatu, jak i struktury potwierdzenia dokonania płatności, co jest niezbędne dla zapewnienia sprawnej integracji usługi ePłatności z systemami teleinformatycznymi podmiotów publicznych. Odpowiednie regulacje w tym zakresie mogłyby zostać zawarte w załączniku technicznym, określającym szczegółowo aspekty strukturalne i zawartość potwierdzenia.	Uwaga wyjaśniona Przepis dotyczy obowiązku wystawienia dowodu potwierdzającego dokonanie płatności. Natomiast nie jest zasadne doprecyzowanie, jak wygląda jego format i struktura, bowiem jest to zakres wymagań technicznych.
9.	MFiG (MF)	Art. 4	Przepis ten stanowi, że: „Jeżeli z przepisów odrębnych wynika termin na dokonanie zapłaty należności, uznaje się, że zapłata została zrealizowana przez użytkownika usługi ePłatności w dniu: 1) uzyskania potwierdzenia autoryzacji transakcji płatniczej, o której mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, albo 2) zainicjowania transakcji przez odbiorcę, jeżeli płatnik nie odwołał zlecenia zgodnie z art. 51 ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.”. W uzasadnieniu do projektu wskazano jedynie, że: „Projekt ustawy precyzuje również termin dokonania zapłaty należności w celu uniknięcia wątpliwości w tym zakresie.”. Uzasadnienie nie wyjaśnia, dlaczego wprowadzono dwa sposoby ustalania terminu zrealizowania zapłaty. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 60 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej za termin dokonania zapłaty podatku w obrocie bezgotówkowym uważa się dzień obciążenia rachunku bankowego podatnika, rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub rachunku płatniczego podatnika w instytucji płatniczej, w małej instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego na podstawie polecenia przelewu, <u>a w przypadku zapłaty za pomocą instrumentu płatniczego innego niż polecenie przelewu, zwanego dalej "innym instrumentem płatniczym" - dzień uzyskania</u>	Uwaga wyjaśniona Art. 4 należy traktować jako przepis szczególny względem art. 60 Ordynacji podatkowej, ale wyłącznie w zakresie płatności realizowanych za pośrednictwem usługi ePłatności. Oznacza to, że jeżeli zobowiązany dokonuje zapłaty z wykorzystaniem usługi ePłatności, moment realizacji zapłaty powinien być ustalany na podstawie art. 4, a nie odpowiednio art. 60 OP lub art. 67g u.p.e.a. Art. 4 pkt 1 znajdzie zastosowanie do płatności inicjowanych przez płatnika, a więc takich, w których to płatnik podejmuje czynność prowadzącą do wykonania transakcji. Dotyczy to w szczególności płatności kartą, BLIK, portfelami elektronicznymi, usługami pay-by-link oraz innych instrumentów płatniczych wymagających autoryzacji transakcji przez płatnika. W tych przypadkach momentem realizacji zapłaty jest uzyskanie potwierdzenia autoryzacji zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy o usługach płatniczych. Natomiast art. 4 pkt 2 odnosi się do odrębnego modelu płatności, w którym transakcja jest inicjowana przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, a nie przez płatnika. Z uwagi na to, że dla polecenia zapłaty ustawa o usługach płatniczych przewiduje możliwość odwołania zlecenia do końca dnia

		<u>potwierdzenia autoryzacji transakcji płatniczej, o której mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.</u> Przepisy Ordynacji podatkowej nie odnoszą się do dnia zainicjowania transakcji przez odbiorcę, jeżeli płatnik nie odwołał zlecenia zgodnie z art. 51 ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych. Jednocześnie należy zauważyć, że Ordynacja podatkowa pod pojęciem podatku rozumie również zaliczki na podatki, raty podatków (jeżeli przepisy prawa podatkowego przewidują płatność podatku w ratach), a także opłaty oraz niepodatkowe należności budżetowe, o czym stanowi art. 3 pkt 3 Ordynacji podatkowej. Uzasadnienie powinno zostać zatem uzupełnione również o kwestię relacji art. 4 projektu do art. 60 Ordynacji podatkowej.	roboczego poprzedzającego uzgodniony dzień obciążenia rachunku (art. 51 ust. 3), projektowany art. 4 pkt 2 uznaje zapłatę za zrealizowaną z chwilą zainicjowania transakcji przez odbiorcę, pod warunkiem, że płatnik nie skorzystał z przysługującego mu prawa odwołania. W konsekwencji art. 4 pkt 2 nie jest zbędny. Jego funkcją jest objęcie sytuacji, które nie mieszczą się w klasycznym modelu płatności inicjowanych przez płatnika i dla których kryterium autoryzacji z art. 40 ustawy o usługach płatniczych nie pozwalałoby na jednoznaczne określenie momentu realizacji zapłaty. Przepis ten uzupełnia zatem regulację zawartą w pkt 1 i ma samodzielne znaczenie dla płatności realizowanych w modelu polecenia zapłaty oraz innych mechanizmach pull payment obsługiwanych przez usługę ePłatności. Art. 4 określa moment realizacji zapłaty w przypadku płatności dokonywanych za pośrednictwem usługi ePłatności. Przepis uwzględnia dwa modele wykonywania transakcji płatniczych przewidziane w ustawie o usługach płatniczych. Pkt 1 odnosi się do płatności inicjowanych przez płatnika, w przypadku których moment realizacji zapłaty powiązано z uzyskaniem potwierdzenia autoryzacji transakcji zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy o usługach płatniczych. Pkt 2 dotyczy natomiast płatności inicjowanych przez odbiorcę środków pieniężnych, tj. podmiot będący odbiorcą środków stanowiących przedmiot transakcji płatniczej w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy o usługach płatniczych. Regulacja ta znajduje zastosowanie w szczególności do płatności realizowanych w modelu polecenia zapłaty, w którym płatnik uprzednio wyraża zgodę na obciążenie rachunku, zaś inicjacja konkretnej transakcji następuje przez odbiorcę. Ze względu na możliwość odwołania zlecenia w terminie określonym w art. 51 ust. 3 ustawy o usługach płatniczych, za moment realizacji zapłaty przyjęto chwilę zainicjowania transakcji przez odbiorcę, pod warunkiem, że płatnik nie skorzystał z prawa odwołania. Przepis ten uzupełnia regulację zawartą w pkt 1, umożliwiając określenie momentu realizacji zapłaty także dla płatności wykonywanych w modelu innym niż transakcje inicjowane bezpośrednio przez płatnika. Ponadto należy zauważyć, że definicja należności, która odnosi się przede wszystkim do „podatków” uwzględnia również to, że
--	--	---	---

				jeżeli na podstawie odrębnych przepisów pod pojęciem podatku rozumie również zaliczki na podatki, raty podatków (jeżeli przepisy prawa podatkowego przewidują płatność podatku w ratach), a także opłaty oraz niepodatkowe należności budżetowe, o czym stanowi min art. 3 pkt 3 Ordynacji podatkowej, to usługa ePłatności będzie umożliwiała również dokonanie ich zapłaty – w zakresie w jakim wcześniej w usłudze informacje w tym zakresie udostępni podmiot publiczny. Tak min jest obecnie w przypadku podatku od nieruchomości. Znaczenie określenia podatek powinno być bowiem rozumiane w sposób określony w przepisach Ordynacji podatkowej. Tym samym Usługa będzie również umożliwiała dokonanie zapłaty zaliczek na podatki, rat podatków (jeżeli przepisy prawa podatkowego przewidują płatność podatku w ratach), a także opłat oraz niepodatkowych należności budżetowe, o czym stanowi art. 3 pkt 3 Ordynacji podatkowej. Znaczenie określenia podatek powinno być bowiem rozumiane w sposób określony w przepisach Ordynacji podatkowej.
10.	MFiG (MF)	Art. 5	Na końcu zdania pojawia się skrót: „zwanego dalej „rozporządzeniem 910/2024””, podczas gdy przywołane wcześniej zostało rozporządzenie „910/2014 dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej ...”. Wydaje się, że tu chyba jest błąd w dacie 910/2024.	Uwaga uwzględniona
11.	MI	Art. 5	Z projektowanych przepisów nie wynika czy osoba fizyczna będzie dokonywała czynności jedynie w imieniu własnym, np. gdy jest obowiązana do uiszczenia opłaty, czy też będzie mogła dokonywać zapłaty także za osoby prawne jako uprawniona w ramach struktury organizacyjnej do dokonywania rozliczeń finansowych.	Uwaga uwzględniona Art. 5. Użytkownikiem usługi ePłatności może zostać: 1) osoba fizyczna: a) jest użytkownikiem aplikacji mObywatel, o której mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. 2024 r. poz. 1275 i 1717 oraz z 2025 r. poz. 1019), b) skorzysta z systemu teleinformatycznego podmiotu publicznego, w którym udostępniane są usługi online, który jest zintegrowany z Platformą ePłatności; 2) osoba prawna oraz jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która korzysta z systemu teleinformatycznego podmiotu publicznego, który jest zintegrowany z Platformą ePłatności.
12.	RCL	Art. 5	zauważa się, że zgodnie z przepisem art. 20a ust. 1a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących	Uwaga uwzględniona

			zadania publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 1703, z późn. zm.) <u>adekwatnie do wymaganego poziomu bezpieczeństwa</u> zapewnia się uwierzytelnianie użytkownika systemu teleinformatycznego tylko w odniesieniu do środków identyfikacji elektronicznej, o których mowa w art. 20a ust. 1 pkt 1 i 2 tej ustawy. W tym kontekście wątpliwości budzi określenie w art. 5 projektu regulacji przewidującej konieczność zapewnienia, aby wszystkie wymienione w art. 20a ust. 1 tej ustawy środki identyfikacji elektronicznej, które służą do uwierzytelnienia użytkownika usługi ePłatności, zapewniały <u>co najmniej średni poziom bezpieczeństwa</u>. Podobna uwaga dotyczy także projektowanego art. 6 ust. 2 ustawy, w zakresie sposobu uwierzytelnienia osoby fizycznej w celu dostępu do Platformy ePłatności.	Dokonano korekty we wskazanym zakresie, a przepis art. 5 otrzyma następujące brzmienie (w zakresie uwierzytelnienia przez osoby fizyczne z uwzględnieniem wtedy art. 20a – w przypadku gdy skorzysta z z systemu teleinformatycznego podmiotu publicznego, w którym udostępniane są usługi online). Art. 5. Użytkownikiem usługi ePłatności może zostać: 1) osoba fizyczna, która: a) jest użytkownikiem aplikacji mObywatel, o której mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. 2024 r. poz. 1275 i 1717 oraz z 2025 r. poz. 1019), b) skorzysta z systemu teleinformatycznego podmiotu publicznego, w którym udostępniane są usługi online, który jest zintegrowany z Platformą ePłatności; 2) osoba prawna oraz jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która korzysta z systemu teleinformatycznego podmiotu publicznego, który jest zintegrowany z Platformą ePłatności.
13.	MS	Art. 6 ust. 1	Równocześnie potrzeba integracji z systemami podmiotów publicznych winna być także wyraźnie wskazana w obowiązках ministra właściwego do spraw informatyzacji objętych art. 6 ust. 1 projektu. Przykładowo, zestandaryzowane potwierdzenie dokonania płatności (o którym była mowa w akapicie wyżej) jest mechanizmem zapewniającym integrację usługi ePłatności z funkcjonowaniem systemów teleinformatycznych podmiotów publicznych wykorzystujących ePłatności do pobierania podatków, opłat i innych należności. W art. 6 ust. 1 pkt 4 projektu ustawy wskazano jedynie na konieczność zapewnienia możliwości integracji systemów teleinformatycznych podmiotów publicznych, Banku Gospodarstwa Krajowego oraz usług płatniczych dostawców usług płatniczych z usługą ePłatności.	Uwaga wyjaśniona Nie jest zasadne takie rozwiązanie, bowiem art. 6 wskazuje na ogólne obowiązki MC, a przepis, do którego zgłoszona została uwaga, precyzuje, w jaki sposób formalnie przeprowadzona zostanie integracja. Przepis ten zapewnia możliwość integracji po spełnieniu przez podmiot publiczny warunków określonych w ogólnych warunkach świadczenia usługi ePłatności. Po spełnieniu tych warunków podmiot (jego system) zostanie zintegrowany z systemem ePłatności. Ponadto należy zauważyć, że projektowany przepis zapewnia możliwość integracji i MC udostępni rozwiązanie techniczne do tej integracji i każdy podmiot (BGK czy też dostawcy) będzie miał możliwość zintegrowania swoich systemów teleinformatycznych z systemami teleinformatycznymi innych podmiotów.
14.	RCL	Art. 6 ust. 2	wyjaśnienia i doprecyzowania wymaga proponowany przepis art. 6 ust. 2 projektu, w zakresie w jakim posługuje się pojęciem „osoby fizycznej uprawnionej przez podmiot publiczny”, której po uwierzytelnieniu udziela się dostępu do Platformy ePłatności. W obecnym brzmieniu tego przepisu nie jest bowiem jasne czy odnosi się on do użytkownika usługi ePłatności,	Uwaga uwzględniona Przepisy zostały doprecyzowane i wskazano, że odnoszą się one do „osoby uprawnionej przez podmiot publiczny niebędący użytkownikiem usługi ePłatności”.

			czy do innej osoby wskazanej przez podmiot publiczny niebędącej takim użytkownikiem (analogiczna wątpliwość dotyczy także art. 7 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz art. 9 ust. 2 pkt 1 lit. i projektu) – tym bardziej, że już z art. 5 projektu wynika, że użytkownikiem usługi ePłatności może zostać osoba fizyczna, która została uwierzytelniona.	
15.	MFiG (MF)	Art. 6 ust. 3	Zgodnie z projektowanym art. 6 ust. 3 projektu wskazano, że minister właściwy do spraw informatyzacji może realizować określone w ust. 1 zadania, przy pomocy jednostek mu podległych lub przez niego nadzorowanych. Brakuje natomiast w projekcie przepisów, które określiłyby formę/mechanizm finansowania zadań powierzanych podmiotom. Zdaniem Ministerstwa Finansów wprowadzenie takiej regulacji wprost zapewni spójność z ustawą o finansach publicznych w zakresie dysponowania środkami publicznymi, a także zagwarantuje przejrzystość wydatkowania środków publicznych. Dla przykładu, podobny przepis obowiązuje w ustawie z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel, gdzie wskazano wprost, że realizacja zadań ministra właściwego do spraw informatyzacji przy pomocy jednostek mu podległych lub przez niego nadzorowanych może być finansowana w formie dotacji celowej z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji, lub ze środków Funduszu - Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców (...).	Uwaga wyjaśniona Projektowany przepis wprowadza ogólną podstawę prawną do zlecenia zadań przez MC. Natomiast nie jest konieczne doprecyzowanie przepisu, bowiem zlecenie będzie następowało na podstawie innych przepisów, w tym przepisów art. 4a i art. 4b ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (np. w przypadku zlecenia zadań COI) lub ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych, które znajdą zastosowanie również w tym przypadku. Natomiast już szczegółowy zakres zlecenia i finansowanie będzie określała umowa. Finansowanie będzie odbywało się ze środków będących w dyspozycji Ministra Cyfryzacji. W przypadku usługi ePłatności nie jest konieczne dodanie przepisu wzorowanego na ustawie z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel – tym bardziej, że przepis ten mówi o możliwości finansowania w formie dotacji celowej z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji, lub ze środków Funduszu - Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców, o którym mowa w art. 80d ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.
16.	MS	Art. 7 ust. 1 pkt 1	Art. 7 ust. 1 pkt 1 projektu nie przewiduje zastrzeżenia, że numer PESEL użytkownika usługi ePłatności należy podać wyłącznie wówczas, gdy użytkownik taki numer posiada. Projekt nie reguluje również sytuacji, w której użytkownik nie posiada numeru PESEL, ani nie wskazuje, czy w takim przypadku należy zastosować inny identyfikator osoby fizycznej. Ponadto w wyliczeniu zawartym w art. 7 ust. 1 projektu brakuje jednoznacznego wskazania numeru sprawy, o ile został on nadany, w której należność ma zostać uiszczona.	Uwaga wyjaśniona Obecnie Platforma ePłatności umożliwi udostępnienia przez podmioty publiczne informacji o należnościach osób fizycznych, które posiadają numer PESEL. Inne osoby mogą tak jak dotychczas opłacać należności.
17.	RCL	Art. 7 ust. 1	biorąc pod uwagę, że zgodnie z art. 7 ust. 1 projektu, w Platformie ePłatności są gromadzone określone dane, które mają być <u>udostępnione przez podmiot publiczny</u> , wyjaśnienia i ewentualnego uzupełnienia projektowanej regulacji wymaga podstawa prawna i tryb udostępnienia	Uwaga wyjaśniona Podmiot publiczny będzie udostępniał dane, które będą gromadzone w Platformie, na podstawie projektowanych

			tych danych przez podmioty publiczne; z proponowanych przepisów wynikają jedynie zasady i tryb udostępniania samej usługi ePłatności podmiotom publicznym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji (zob. art. 8 i art. 9 projektu). Analogiczna uwaga dotyczy udostępniania przez użytkownika usługi ePłatności danych określonych w art. 7 ust. 2 pkt 2 i 5 projektu (zob. art. 7 ust. 3 pkt 2 ustawy).	przepisów, które przetwarza (pozyskuje) z uwzględnieniem (na podstawie) przepisów odrębnych dotyczących udostępnienia danych dotyczących danej należności. Użytkownik będzie podawał swoje dane, wskazane w art. 7 ust. 2 pkt 2, oraz dane innych osób i to użytkownik będzie obowiązany do zapewnienia odpowiedniej podstawy prawnej do pozyskania tych danych w celu dokonania w imieniu innej osoby płatności. Projekt wskazuje natomiast, jakie dane są niezbędne w celu jej dokonania.
18.	MFiG (MF)	Art. 7 ust. 1 pkt 10	W art. 7 ust. 1 pkt 10 wskazano, że w Platformie ePłatności gromadzone są m. in. dane obejmujące kwotę należności. Zwracamy uwagę, że cechą należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym może być ich zwrot wraz z odsetkami (zob. np. art. 189 oraz 207 ustawy o finansach publicznych). W przypadku zastosowania ePłatności do ww. należności, kwota o której mowa w przywołanym przepisie musi uwzględniać zatem nie tylko kwotę główną należności, ale także wspomniane odsetki, przy czym kwota odsetek powinna być aktualizowana na bieżąco. Konsekwencją braku takiej aktualizacji może być zapłata należności w niepełnej wysokości, co może w dalszej kolejności skutkować nałożeniem na dłużnika sankcji przewidzianych ustawą. Z kolei wdrożenie w systemie mechanizmu naliczania i aktualizacji kwoty odsetek może skutkować przejściem odpowiedzialności za prawidłowe obliczenie kwoty odsetek z dłużnika na administratora systemu. Konieczne jest zatem rozstrzygnięcie przez projektodawcę, czy Platforma ePłatności będzie zawierać funkcjonalność polegającą na ujęciu w kwocie należności kwoty należnych odsetek - wraz ich aktualizacją.	Uwaga wyjaśniona Usługa umożliwia opłacenie należności oraz odsetek od tych należności, o ile informacja o wysokości odsetek zostanie udostępniona przez podmiot publiczny. Podmiot będzie mógł aktualizować tą kwotę i wtedy należność będzie mogła zostać opłacona wraz z odsetkami. Sama usługa nie zawiera funkcjonalności do obliczenia i aktualizacji kwoty odsetek od należności.
19.	MFiG (MF)	Art. 7 ust. 5	Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw informatyzacji przetwarza dane, w tym dane użytkowników usługi ePłatności, przez okres <u>5 lat, od dnia zrealizowania zapłaty należności</u> na rzecz podmiotu publicznego. Jednocześnie w uzasadnieniu doprecyzowano, że: „W zakresie terminu przetwarzania danych wystarczający jest termin 5 lat z uwagi również na to, że to podmiot publiczny powinien przetwarzać te dane przez okres uwzględniający okres przedawnienia danej należności.”. Ministerstwo Finansów zauważa, że powyższy termin nie pokrywa się z terminem przedawnienia zobowiązania podatkowego, o którym mowa w art. 70 § 1 Ordynacji podatkowej. Przepis ten stanowi, że zobowiązanie podatkowe przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku. Niezbędna jest zatem stosowna modyfikacja art. 7 ust. 5 projektu, uwzględniająca termin przedawnienia zobowiązania podatkowego.	Uwaga wyjaśniona Przepis art. 7 ust. 5 dotyczy przetwarzania danych już po dokonaniu płatności. Art. 70 § 1 Ordynacji podatkowej dotyczy przypadku przedawnienia zobowiązania podatkowego, a więc terminu do kiedy zapłata ma nastąpić. Zgodnie z projektowanym przepisem po zapłacie podatku z wykorzystaniem usługi ePłatności dane będą przetwarzane nadal, niezależnie od tego, że już nie znajdzie zastosowania art. 70 § 1 Ordynacji podatkowej.

20.	RCL	Art. 9 ust. 1	Tabela uwag lp. 20 (uwaga nr 6) – w zakresie proponowanego w art. 9 ust. 1 projektu <u>modelu określania w Biuletynie Informacji Publicznej</u> ogólnych warunków świadczenia usługi ePłatności, do których spełnienia obowiązany jest podmiot publiczny udostępniający usługę ePłatności (w tym warunków organizacyjnych i technicznych, zakresu przekazywanych danych nieosobowych); wątpliwości w tym zakresie budzi ustanowienie obowiązków ww. podmiotów nie w przepisach prawa powszechnie obowiązującego, a jedynie w Biuletynie Informacji Publicznej; właściwym rozwiązaniem tej kwestii byłoby określenie przynajmniej ogólnych warunków świadczenia usługi ePłatności na poziomie ustawy oraz – ewentualne – ich skonkretyzowanie w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw informatyzacji; nie wyklucza to podania do wiadomości publicznej kwestii ściśle technicznych w Biuletynie Informacji Publicznej.	Uwaga wyjaśniona Ogólne warunki świadczenia usługi ePłatności będą opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw informatyzacji. Konstrukcja ogólnych warunków świadczenia usługi ePłatności ma na celu wyeliminowanie konieczności negocjowania i podpisywania porozumień z każdym podmiotem publicznym, który będzie chciał skorzystać z usługi ePłatności. Przystąpienie do usługi ePłatności jest dobrowolne, a z uwagi na to, że to MC będzie udostępniał usługę ePłatności, powinien określać warunki przystąpienia do tej usługi (w zakresie w jakim to wynika z projektowanych przepisów). Takie rozwiązanie zapewni elastyczność przy zapewnieniu odpowiednich gwarancji prawnych dotyczących funkcjonowania usługi ePłatności. Zatem w projekcie ustawy wskazano przepisy niezbędne do wdrożenia i udostępnienia usługi ePłatności, w tym do przetwarzania danych osobowych, natomiast nie jest zasadne w przepisach ustawowych czy też w rozporządzeniu określanie już szczegółowych i technicznych aspektów funkcjonowania usługi, które każdy podmiot powinien spełniać. W BIP będą bowiem określone: 1) warunki organizacyjne i techniczne świadczenia usługi ePłatności oraz warunki służące zapewnieniu jej bezpiecznego funkcjonowania; 2) zakres danych innych niż osobowe przekazywanych w ramach usługi ePłatności, innych niż dane. Ponadto przystąpienie do usługi jest dobrowolne i nie jest niezbędne do realizacji przez podmioty publiczne ich zadań ustawowych.
21.	MS	Art. 9 ust. 1 pkt 3	Zgodnie z projektowanym art. 9 ust. 1 pkt 3 ustawy, minister właściwy do spraw informatyzacji określi w Biuletynie Informacji Publicznej, na swojej stronie podmiotowej, ogólne warunki świadczenia usługi ePłatności, obejmujące zakres danych nieosobowych przekazywanych w ramach usługi ePłatności, innych niż wskazane w art. 7 tej ustawy. Należy jednak podkreślić, że zakres danych, nawet tych „nieosobowych”, które mają być gromadzone, powinien być określony w przepisach aktu normatywnego, a nie w niemających charakteru prawnego „ogólnych warunkach świadczenia usługi ePłatności”, zamieszczanych w BIP-ie.	Uwaga wyjaśniona Ogólne warunki świadczenia usługi ePłatności będą opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw informatyzacji. Konstrukcja ogólnych warunków świadczenia usługi ePłatności ma na celu wyeliminowanie konieczności negocjowania i podpisywania porozumień z każdym podmiotem publicznym, który będzie chciał skorzystać z usługi ePłatności. Przystąpienie

				do usługi ePłatności jest dobrowolne, a z uwagi na to, że to MC będzie udostępniał usługę ePłatności, powinien określać warunki przystąpienia do tej usługi (w zakresie w jakim to wynika z projektowanych przepisów). Takie rozwiązanie zapewni elastyczność przy zapewnieniu odpowiednich gwarancji prawnych dotyczących funkcjonowania usługi ePłatności.
22.	RCL	Art. 9 ust. 2 pkt 2	w odniesieniu do art. 9 ust. 2 pkt 2 projektu proponuje się skreślenie wyrażenia „w szczególności” i określenie zamkniętego katalogu informacji dołączanych do wniosku podmiotu publicznego składanego do ministra właściwego do spraw informatyzacji w celu świadczenia usługi ePłatności – biorąc pod uwagę, że konsekwencją niespełnienia tych wymogów może być zwrot wniosku (art. 9 ust. 5 projektu).	Uwaga uwzględniona Zmieniono art. 9 ust. 1 pkt 1 otrzymał brzmienie: „1) warunki organizacyjne i techniczne świadczenia usługi ePłatności oraz warunki służące zapewnieniu jej bezpiecznego funkcjonowania;”.
23.	RCL	Art. 9 ust. 8 i 9	Tabela uwag lp. 25 (uwaga nr 8) – dotyczącą pozostawienia uznaniowości ministra właściwego do spraw informatyzacji co do możliwości wstrzymania świadczenia usługi ePłatności – jeszcze przed cofnięciem (w drodze decyzji administracyjnej) zgody na jej świadczenie (art. 9 ust. 8 i 9 projektu). Z uwagi na fakultatywność ww. wstrzymania świadczenia usługi proponuje się doprecyzować przesłanki, którymi będzie się kierował minister, dokonując przedmiotowego wstrzymania – zgodnie z treścią wyjaśnień Wnioskodawcy.	Uwaga uwzględniona Przepis otrzymał brzmienie: „9. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 8, w przypadku wystąpienia ryzyka naruszenia bezpieczeństwa funkcjonowania Platformy ePłatności lub świadczenia usługi ePłatności, minister właściwy do spraw informatyzacji może wstrzymać świadczenie usługi ePłatności.”.
24.	MI	Art. 9 ust. 10	Z projektowanego przepisu nie wynika czy podmiot publiczny któremu minister właściwy do spraw informatyzacji odmówił albo cofnął zgodę na świadczenie usługi ePłatności może zwrócić się ponownie z wnioskiem o możliwość świadczenia usługi ePłatności.	Uwaga wyjaśniona W ocenie projektodawcy nie ma potrzeby wyraźnego wskazywania na możliwość ponownego złożenia wniosku, bowiem w art. 9 ust. 7 wskazane zostało, z jakich przyczyn minister właściwy do spraw informatyzacji odmawia świadczenia usługi, co zostanie doprecyzowane w indywidualnej decyzji. W przypadku usunięcia przyczyn odmowy świadczenia usługi podmiot może ponownie złożyć taki wniosek. W tym zakresie uzupełniono uzasadnienie do projektu ustawy.
25.	RCL	Art. 9 ust. 10	mając na względzie zastosowanie do projektowanej regulacji przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) wątpliwości budzi przesądzenie w art. 9 ust. 10 projektu zastosowania rygoru natychmiastowej wykonalności do decyzji o cofnięciu zgody na świadczenie usługi ePłatności – odrębnie od art. 108 tej ustawy. Kwestia ta wymaga wyjaśnienia w uzasadnieniu z uwzględnieniem określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego przesłanek zastosowania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji.	Uwaga uwzględniona Uzasadnienie zostało uzupełnione w następujący sposób: „Decyzja o cofnięciu zgody na świadczenie usługi ePłatności będzie podlegała natychmiastowemu wykonaniu. Za takim rozwiązaniem przemawia fakt, że decyzja będzie jedynie w przypadku gdy podmiot publiczny przestanie spełniać warunki jej świadczenia albo gdy istnieje ryzyko naruszenia bezpieczeństwa funkcjonowania Platformy ePłatności lub świadczenia usługi ePłatności a oczekiwanie na

				uprawomocnienie się takiej decyzji przed jej wykonaniem mogłaby wpływać na negatywnie bezpieczeństwo świadczonych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji usług w tym zakresie a także na bezpieczeństwo przetwarzanych danych.”.
26.	MFiG (MF)	Art. 10 ust. 4	Należy wskazać, że przepisy ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2026 r. poz. 623) nie posługują się pojęciem „umowy akceptacyjnej”. W ww. ustawie pojawia się natomiast pojęcie „umowy ramowej”, jak np. w art. 28 ust. 1a, który stanowi, że „[p]rzed zawarciem umowy ramowej z akceptantem agent rozliczeniowy jest obowiązany dostarczyć akceptantowi informację o wysokości opłaty akceptanta wraz z wyszczególnieniem składników tej opłaty. Przepis art. 26 ust. 1 stosuje się odpowiednio.”	Uwaga uwzględniona Art. 10 ust. 4 otrzymał brzmienie: „4. Podmiot publiczny zawiera z BGK umowę określającą warunki świadczenia przez BGK usług płatniczych związanych z przyjmowaniem elektronicznych transakcji płatniczych na rzecz tego podmiotu, w tym warunki wykonywania usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.”.
27.	RCL	Art. 10 ust. 4	zauważenia wymaga, że przewidziana w projektowanym art. 10 ust. 4 ustawy „ <i>umowa akceptacyjna</i> ” zawierana przez podmiot publiczny z BGK, określająca warunki przyjmowania płatności elektronicznych na rzecz tego podmiotu, nie jest instytucją regulowaną w przepisach ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych. Tym samym niezbędne jest odpowiednie skorygowanie przepisu w tym zakresie.	Uwaga uwzględniona Propozycja zmiany przepisu: „4. Podmiot publiczny zawiera z BGK umowę określającą warunki świadczenia przez BGK usług płatniczych związanych z przyjmowaniem elektronicznych transakcji płatniczych na rzecz tego podmiotu, w tym warunki wykonywania usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.”.
28.	MFiG (MF)	Art. 11 ust. 1	Zgodnie z art. 11 ust. 1 projektu ustawy - obsługa elektronicznych transakcji płatniczych na rzecz podmiotów publicznych jest realizowana przez BGK na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw informatyzacji. <u>BGK przysługuje wynagrodzenie</u> od każdej pojedynczej transakcji płatniczej z tytułu obsługi tych transakcji w wysokości: 1) 0,06 % wartości pojedynczej transakcji do 1000 zł, 2) 1 zł od wartości pojedynczej transakcji powyżej 1000 zł – ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji (ust. 4). Zgodnie z ust. 5 i 6 tego artykułu powyższe wynagrodzenie może ulec podwyższeniu na następny rok w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi zmiany minimalnej stawki godzinowej, który ustala się na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Powyższy sposób ustalania kosztów zwiększających wynagrodzenie dla BGK nie może zyskać akceptacji bowiem odniesienie się do wskaźnika zmiany minimalnej stawki godzinowej zależnej od wzrostu minimalnego	Uwaga wyjaśniona BGK realizuje zadania dla usługi ePłatności, która udostępniana jest podmiotom publicznym przez Ministra właściwego ds. informatyzacji. Koszty, a tym samym wynagrodzenie na rzecz BGK, nie są tym samym powiązane z modelem biznesowym lub działalnością komercyjną BGK, a będą związane z realizacją zadań powierzanych na podstawie ustaw. Automatyczna waloryzacja wynagrodzenia jest niezbędna z uwagi na stały wzrost kosztów obsługi (np. koszty zasobowe, takie jak wartość pracy, koszty sprzętu, infrastruktury, wzrost skali i zakres świadczonej usługi). Tak opracowany model, przewidujący automatyzm waloryzacji, który jest rynkowy i stosowany przez dostawców komercyjnych. Ostatni fragment uwagi nie jest zrozumiały. Sposób kontroli, forma rozliczenia i inne elementy wymienione w uwadze

			wynagrodzenia za pracę powoduje automatyczny wzrost stałych kosztów na ten cel. Ponadto, Ministerstwo Finansów stoi na stanowisku, iż jednostki centralne i JST koszty transakcji płatniczej, o której mowa w art. 11 ust. 4 powinny ponosić samodzielnie w ramach wydatków planowanych w ich budżetach (a nie budżecie ministra właściwego do spraw informatyzacji), bez konieczności ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel z budżetu państwa. Kwestia finansowania prowizji JST i jednostek centralnych wymaga dokonania ponownej analizy. Dodatkowo, w świetle ww. artykułu 11 należy wyjaśnić sposób weryfikacji, ewidencjonowania oraz rozliczania transakcji płatniczych realizowanych na rzecz podmiotów publicznych za pośrednictwem BGK. W szczególności wymaga doprecyzowania rola ministra właściwego do spraw informatyzacji w zakresie monitorowania i rozliczania przepływów finansowych związanych z funkcjonowaniem usługi ePłatności. Niejasny mechanizm rozliczania przepływów finansowych pomiędzy uczestnikami tego systemu oraz brak szczegółowych informacji w tym zakresie budzi znaczące wątpliwości. Nie jest także znana forma przekazywania tych środków pomiędzy resortem cyfryzacji a BGK, przepis tego jednoznacznie nie precyzuje. Należy podkreślić, że każdy uczestnik przedsięwzięcia ponosić powinien koszty bezpośrednio ze swojego budżetu.	zostaną dookreślone w umowie pomiędzy bankiem a Ministerstwem.
29.	MI	Art. 11 ust. 2	Proponuje się doprecyzowanie przepisu o odpowiedzialność za błędy w transakcjach, ścieżkę reklamacyjną oraz procedury na wypadek niedostępności Platformy ePłatności.	Uwaga uwzględniona Zostanie dodana regulacja dot. postępowania reklamacyjnego. W art. 6 ust. 1 dodany zostanie pkt 7 stanowiący podstawę do dla MC, regulaminu postępowania reklamacyjnego: 7) opracowuje regulamin postępowania reklamacyjnego w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usługi ePłatności. W przypadku niedostępności Platformy będzie nadal możliwość dokonania płatności w inny sposób, w tym elektronicznie czy też gotówką, zgodnie z odrębnymi przepisami, np art. 60 OP.
30.	KOSR	Art. 11 ust. 4	Wątpliwości budzi zaproponowany model stawek opłat na rzecz BGK w wysokości: 1) 0,06 % wartości pojedynczej transakcji do 1000 zł, 2) 1 zł od wartości pojedynczej transakcji powyżej 1000 zł. Powoduje on skokowy wzrost wynagrodzenia, np. za transakcję o wartości 1000 zł będzie przysługiwać wynagrodzenie w wysokości 60 gr. natomiast już przy wartości transakcji 1001 zł – opłata wyniesienie 1 zł.	Uwaga wyjaśniona Rekomendowane 0,06% od pojedynczej transakcji do kwoty 1 000 zł wraz z CAP wynoszący 1 zł od transakcji powyżej 1 000 zł pozwala uważać za stawkę odpowiadającą oczekiwaniom rynku. Jednocześnie pozwala utrzymać na podobnym poziomie przewidywane wydatki z budżetu Państwa na najbliższe 10 lat, w odniesieniu do proponowanej wcześniej stawki.

				Wskazane w projekcie ustawy stawki zostały opracowane na bazie informacji rynkowych w momencie ich ustalania.
31.	RCL	Art. 11 ust. 5 i 6	zgodnie z projektowanym art. 11 ust. 5 i 6 ustawy wynagrodzenie BGK z tytułu obsługi pojedynczej transakcji płatniczej o wartości do 1000 zł może ulec podwyższeniu na następny rok w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi zmiany minimalnej stawki godzinowej w okresie pierwszych trzech kwartałów roku, w którym wynagrodzenie ulega zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego. Wskaźnik wzrostu minimalnej stawki godzinowej ma być ustalany na podstawie obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów wydawanego na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773). Powyższe rozwiązanie budzi wątpliwości w zakresie: a) braku dookreślenia przesłanek fakultatywnego podwyższenia wynagrodzenia (art. 11 ust. 5 projektu), b) nieuwzględnienia przypadku, w którym Rada Dialogu Społecznego nie uzgodni wysokości minimalnego wynagrodzenia w roku następnym, co w konsekwencji oznacza brak wydania przedmiotowego obwieszczenia przez Prezesa Rady Ministrów i konieczność określenia tej wysokości w drodze rozporządzenia Rady Ministrów (art. 2 ust. 5 z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę). Biorąc pod uwagę powyższe wątpliwości, a także precedensowy charakter proponowanego uregulowania na poziomie ustawy mechanizmu podwyższania wynagrodzenia BGK (dotychczasowe rozwiązania ustawowe pozostawiają zazwyczaj kwestię określenia warunków wynagrodzenia BGK jedynie w umowie z tą instytucją – np. w oparciu o art. 22e ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych; Dz. U. z 2026 r. poz. 511), koncepcja ustalania wzrostu tego wynagrodzenia w oparciu o przepisy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę wymaga ponownej analizy oraz ewentualnej korekty	Uwaga wyjaśniona Intencją projektodawcy jest zapewnienie ustawowego, przejrzystego i obiektywnego mechanizmu waloryzacji wynagrodzenia BGK z tytułu obsługi elektronicznych transakcji płatniczych. Ze względu na wieloletni charakter umowy zawieranej pomiędzy ministrem właściwym do spraw informatyzacji a BGK oraz konieczność zapewnienia ciągłości świadczenia usług, projekt przewiduje ustawowy mechanizm aktualizacji wysokości wynagrodzenia, ograniczony wyłącznie do jednej kategorii transakcji oraz oparty na obiektywnym wskaźniku wynikającym z przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Jednocześnie, w celu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych dotyczących charakteru waloryzacji, projektodawca rozważy zmianę brzmienia art. 11 ust. 5 poprzez zastąpienie sformułowania „może ulec podwyższeniu” sformułowaniem wskazującym na obligatoryjne zastosowanie ustawowego mechanizmu waloryzacji, o ile wystąpi wzrost wskaźnika. Ust. 5 i 6 otrzymają brzmienie: „5. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, ulega podwyższeniu na następny rok w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi zmiany minimalnej stawki godzinowej w okresie pierwszych trzech kwartałów roku, w którym wynagrodzenie ulega zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego. 6. Wskaźnik wzrostu minimalnej stawki godzinowej, o którym mowa w ust. 5, ustala się na podstawie ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773).”.
32.	MF i G (MF)	Art. 12 ust. 1	Zgodnie z art. 12 ust. 1 projektu ustawy, minister właściwy do spraw informatyzacji może udzielić w latach 2026-2029 dotacji celowej jednostkom samorządu terytorialnego o liczbie mieszkańców do 10 000 na finansowanie albo dofinansowanie wydatków poniesionych w celu integracji ich systemów teleinformatycznych z usługą ePłatności. Zgodnie z projektowanym przepisem kwota dotacji może stanowić do 100% wartości wydatków poniesionych w celu integracji ich systemów teleinformatycznych z usługą ePłatności. Powyższe rozwiązanie także budzi	Uwaga wyjaśniona Uwzględniając uwagę, w miejsce „konkursu na udzielenie dotacji” zaproponowano „nabór na wdrożenie rozwiązania informatycznego zapewniającego integrację systemów teleinformatycznych z usługą ePłatności”, co oddaje rzeczywistą intencję projektowanych rozwiązań, tj. sfinansowanie realizacji zadania publicznego pozostającego w zakresie zadań z zakresu

		wątpliwości, mając na uwadze sfinansowanie przez budżet państwa do 100% wydatków poniesionych przez JST. Należy przy tym podkreślić, iż w ustawie budżetowej na 2026 rok nie ma zabezpieczonych środków w rezerwie celowej z przeznaczeniem na sfinansowanie kosztów wejścia w życie przedmiotowego projektu ustawy. Przy tym należy podkreślić, iż zgodnie z art. 126 ustawy o finansach publicznych - dotacje są to podlegające szczególnym zasadom rozliczania środki z budżetu państwa, budżetu jednostek samorządu terytorialnego oraz z państwowych funduszy celowych przeznaczone na podstawie niniejszej ustawy, odrębnych ustaw lub umów międzynarodowych, <u>na finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań publicznych.</u> Zaś w myśl art. 127 ww. ustawy dotacje celowe są to środki przeznaczone m.in. na: finansowanie lub dofinansowanie: a) zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych jednostkom samorządu terytorialnego ustawami oraz c) na dofinansowanie bieżących zadań własnych jst. Mając na uwadze powyższe należy wyjaśnić, dlaczego projektodawca posługuje się w art. 12 ust. 4 konstrukcją „konkurs na udzielenie dotacji”, podczas gdy środki budżetu państwa są przekazywane na realizację określonych zadań publicznych, a nie w celu samego udzielenia dotacji. W obecnym brzmieniu przepis jest niezgodny z zasadami udzielania i rozliczania dotacji określonymi w ustawie o finansach publicznych. Dotacja z budżetu państwa udzielana jest beneficjentowi w terminie realizacji zadania a nie wcześniej. Zadania planowane do realizacji powinny zostać szczegółowo określone. Konkurs dotyczy może realizacji zadań a nie udzielenia dotacji. Ponadto, zgodnie z art. 128 ustawy o finansach publicznych kwota dotacji na dofinansowanie zadań własnych bieżących i inwestycyjnych nie może stanowić więcej niż 80% kosztów realizacji zadania. Zatem szczegółowego wyjaśnienia wymaga z jakich przyczyn dotacji ma wynosić do 100% kosztów. Zgodnie z art. 152 ust. 1 ustawy ofp - jednostki, którym została udzielona dotacja są obowiązane do prowadzenia wyodrębnionej ewidencji księgowej środków otrzymanych z dotacji oraz wydatków dokonywanych z tych środków. Zaś w przypadku stwierdzenia na podstawie rozliczenia, że dotacja wykorzystana została w części lub całości niezgodnie z przeznaczeniem albo pobrana w nadmiernej wysokości, dysponent części budżetowej lub dysponent środków, wysokość tej kwoty zwraca do budżetu państwa.	administracji rządowej. Usługa ePłatności będzie publiczną usługą online udostępnioną przez ministra właściwego do spraw informatyzacji (Ministra Cyfryzacji), umożliwiającą realizację elektronicznych transakcji płatniczych dotyczących należności pobieranych przez podmioty publiczne. Zadanie, którego realizacja zostanie sfinansowana w ramach dotacji celowej, mieści się zatem w obszarze działu administracji rządowej jakim jest informatyzacja, ponieważ obejmuje sprawy informatyzacji administracji publicznej, systemów teleinformatycznych administracji publicznej oraz rozwoju usług świadczonych drogą teleinformatyczną (art. 12a ust. 1 pkt 1,2 i 7 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, Dz. U. z 2025 r., poz. 1275, z późn. zm.). Wobec tego, zlecenie realizacji zadania publicznego nastąpi zgodnie z art. 127 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o finansach publicznych. Z racji tego, że przedmiotem zadania publicznego jest zadanie z zakresu administracji rządowej, zastosowania nie znajdzie limit wynikający z art. 128 ust. 2 ustawy o finansach publicznych. Wszystkie szczegóły dotyczące zasad rozliczania dotacji zostaną uregulowane w umowie dotacji, spełniającej wymagania ustanowione w art. 150 ustawy o finansach publicznych oraz zgodnej z wymogami ustawy o finansach publicznych. Realizacja umowy dotacji będzie wymagała od beneficjenta m.in. prowadzenia wyodrębnionej ewidencji księgowej środków otrzymanych z dotacji oraz wydatków dokonywanych z tych środków (art. 152 ust. 1 ustawy o finansach publicznych), a potencjalny zwrot dotacji nastąpi zgodnie z regulacjami ustanowionymi w art. 168 i 169 ustawy o finansach publicznych. Dotacja będzie udzielana jednorazowo, tj. na wdrożenie przez daną jednostkę samorządu terytorialnego rozwiązania informatycznego, przy czym wskazany przepis nie ma charakteru jednorazowego i przewiduje się ogłaszanie naborów w miarę dostępności środków finansowych w dziale administracji rządowej - informatyzacja w danym roku budżetowym.
--	--	---	---

			Nie jest także jasne, czy przedmiotowa dotacja miałaby być przekazywana każdego roku czy też raz. W tym miejscu należy także zwrócić uwagę na roczność budżetu państwa.	
33.	KOSR	Art. 13	Szerszego wyjaśnienia wymaga mechanizm proponowany w art. 13 projektu dot. środków dla jednostki podległej w wysokości 20% przewidzianych na dotacje. Przy kwotach dotacji przewidzianych na łącznie 25 mln zł – oznacza to 5 mln zł wynagrodzenia dla jednostki podległej. Należy: a. wyjaśnić konieczność wynagrodzenia na poziomie 20% za obsługę dotacji; b. przedstawić kwotę wynagrodzenia jednostki podległej w tabeli pkt 6 OSR; c. ująć jednostkę podległą jako podmiot na który projekt oddziałuje w pkt 4 OSR.	Uwaga wyjaśniona 20% kwoty dotacji przeznaczono na koszty obsługi projektu, obejmujące wynagrodzenia pracowników wraz z narzutami, niezbędne do realizacji wszystkich etapów przedsięwzięcia – od naboru wniosków po końcowe rozliczenie grantów. Wysokość ta została oszacowana na podstawie doświadczeń CPPC z realizacji programów grantowych dla jednostek samorządu terytorialnego, takich jak „Cyfrowa Gmina”, „Cyberbezpieczny Samorząd”, „Cyberbezpieczne Wodociągi” oraz „Cyberbezpieczny Rząd”. Z tego względu przyjęcie kosztów obsługi na poziomie 20% kwoty dotacji jest adekwatne do skali i charakteru zadania. O stosowne wyjaśnienia został uzupełniony OSR (wyliczenie liczby etatów, wynagrodzenia na jeden etat i zasadności utrzymania danej liczby etatów).
34.	MFiG (MF)	Art. 13 ust. 1	W myśl projektowanego art. 13 ust. 1 minister właściwy do spraw informatyzacji może realizować zadania dotyczące udzielania i zwrotu niewykorzystanej części dotacji w całości albo w części przy pomocy jednostki mu podległej. Środki finansowe związane z realizacją tego zadania, dla jednostki podległej ustala się w wysokości 20% środków przewidzianych na dotacje, <u>z przeznaczeniem na wynagrodzenia za pracę wraz z pochodnymi od tych wynagrodzeń</u> (ust. 2). Przy tym w uzasadnieniu na str. 16 wskazano, iż zadanie dotyczące udzielania i zwrotu niewykorzystanej części dotacji w całości albo w części Minister Cyfryzacji <u>będzie mógł realizować przy pomocy jednostki mu podległej, zapewniając środki finansowane dla tego podmiotu z przeznaczeniem na wynagrodzenia za pracę wraz z pochodnymi od tych wynagrodzeń.</u> Przepis ten wymaga szczegółowego wyjaśnienia, bowiem nie jest jasna intencja projektodawcy. Ponadto należy zauważyć, że środki przekazywane przez właściwego ministra będą środkami jedynie na wynagrodzenia, co bardzo usztywnia ich charakter. W przepisie wskazano więc zamknięty katalog środków, zatem nie daje to de facto możliwości sfinansowania z tej puli ewentualnie innych	Uwaga wyjaśniona Nie przewiduje się kosztów innych niż wynagrodzenia pracowników wraz z narzutami. Koszty osobowe oraz nakład pracy jednostki realizującej zadanie w imieniu ministra właściwego do spraw informatyzacji oszacowano na podstawie doświadczeń z realizacji wcześniejszych przedsięwzięć skierowanych do JST. Obsługa zadania obejmującego ponad 800 JST w okresie trzech lat wymaga zaangażowania specjalistycznego zespołu ekspertów na wszystkich etapach realizacji zadania (w tym wypłatę dotacji): od jego zaplanowania, przygotowania i uruchomienia, przez ocenę wniosków, kontraktację, monitoring realizacji, weryfikację i kontrolę, aż po rozliczenie końcowe oraz obsługę zwrotów. W związku z tym koszty obsługi zadania, stanowiące 20% środków przeznaczonych na zadanie, są w pełni uzasadnione, wynikają z przeprowadzonych kalkulacji i odpowiadają rzeczywistemu nakładowi pracy oraz niezbędnej strukturze personelu. Jednostce obsługującej realizację zadania należy zapewnić stabilne finansowanie, umożliwiające utrzymanie zespołu

		pojawiających się kosztów, które mogą być bezpośrednio związane z obsługą dotacji (niekoniecznie wynagrodzeń). Jednocześnie, ustalenie sztywnej procentowej stawki, która będzie wypłacana niezależnie od faktycznie poniesionych kosztów osobowych, a także nakładu pracy wniesionego przez daną jednostkę realizującą w imieniu ministra właściwego do spraw informatyzacji, wydaje się nieprawidłowe. Może to naruszać zasadę prawidłowego gospodarowania środkami publicznymi. Przepis ten <u>budzi zatem istotne wątpliwości, w szczególności w świetle zasad finansowania wynagrodzeń w sektorze finansów publicznych.</u> Wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej i analogicznie w jednostkach sektora są kategorią wydatków szczególnie regulowaną ustawowo i co do zasady podlegają odrębnym zasadom planowania oraz limitowania funduszu wynagrodzeń. W ocenie Ministerstwa Finansów przepis ten należy usunąć z projektu ustawy, jeśli ma stanowić odrębną podstawę do wzrostu wynagrodzeń; obecne brzmienie, w którym ustawodawca tworzy szczególną podstawę do zwiększenia środków na wynagrodzenia, nie może uzyskać akceptacji. Zauważamy, że zgodnie z definicją dotacji zawartą w art. 126 ustawy o finansach publicznych dotacjami są, podlegające szczególnym zasadom rozliczania, środki z budżetu państwa, budżetu jednostek samorządu terytorialnego oraz z państwowych funduszy celowych przeznaczone na podstawie niniejszej ustawy, odrębnych ustaw lub umów międzynarodowych, na finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań publicznych. Naszym zdaniem należałoby przevalizować czy nie zastąpić obecnie wskazanego sztywnego wskaźnika – zwrotem, np. „do wysokości%”, co pozwoli na bardziej elastyczne planowanie i przede wszystkim prawidłowy zwrot niewykorzystanych środków do budżetu państwa. Każda bowiem dotacja celowa musi podlegać szczegółowemu rozliczeniu na podstawie faktycznie poniesionych i uzasadnionych wydatków. Jednocześnie, szczegółowe zasady finansowania, wysokość dotacji itp. powinna określać indywidualna umowa z jednostką. Umowa wówczas będzie stanowiła podstawę do wypłaty dotacji, w tym wskazywała sposób jej wykorzystania oraz rozliczenia, jak również pozwalała na pełną kontrolę prawidłowości zrealizowania tych procesów. Niezależnie od powyższego, analizie powinna zostać poddana wysokość kosztów obsługi, stawka 20% jest zawyżona obciążając wydatkami sztywnymi budżet państwa oraz powoduje duże uszczuplenie środków, które	ekspertów posiadających kompetencje do merytorycznej oceny technicznych wniosków o udzielenie dotacji przez cały okres realizacji programu, tj. w latach 2027–2029. Zmiana przepisu poprzez zastąpienie stałego poziomu finansowania sformułowaniem „do wysokości 20%” powodowałaby istotne ryzyko braku gwarancji zapewnienia środków na zatrudnienie i utrzymanie niezbędnych specjalistów, biorąc pod uwagę, że wykonawcą zadania będzie Centrum Projektów Polska Cyfrowa – PJB. Obecny mechanizm zapewnia jednostce realizującej zadanie znaną z góry i stabilną wysokość finansowania kosztów obsługi, co umożliwia właściwe planowanie zatrudnienia i zachowanie ciągłości realizacji zadania. 20% kwoty dotacji jest przeznaczone wyłącznie na sfinansowanie personelu realizującego zadanie i nie będzie wykorzystywane na zwiększenie wynagrodzeń pracowników. Kalkulacja zakłada zaangażowanie w pierwszym i drugim roku około 9 etatów specjalistów, natomiast w trzecim roku zaplanowano około 12 etatów. Liczba etatów zaplanowanych na realizację tego zadania wynika z dotychczasowych doświadczeń CPPC w realizacji projektów. Kalkulacja kosztów obsługi została sporządzona w oparciu o planowany zakres zadań realizowanych przez jednostkę podległą oraz doświadczenia Centrum Projektów Polska Cyfrowa (CPPC) w realizacji programów grantowych skierowanych do jednostek samorządu terytorialnego. CPPC jest państwową jednostką budżetową podległą ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji. Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, jednostka budżetowa pokrywa swoje wydatki bezpośrednio z budżetu państwa, natomiast podstawą jej gospodarki finansowej jest plan finansowy jednostki budżetowej. Oznacza to, że realizacja nowych zadań ustawowych przez CPPC wymaga zapewnienia odpowiednich środków finansowych na ich wykonanie, w tym na pokrycie kosztów zatrudnienia pracowników wykonujących zadania związane z obsługą dotacji. Dotacje będą dostępne dla wszystkich gmin liczących do 10 000 mieszkańców, których według danych GUS jest około 1,5 tys. Jednocześnie wysokość środków przewidzianych na dotacje umożliwi udzielenie wsparcia około 800 jednostkom samorządu terytorialnego w latach 2027–2029. Z uwagi na liczbę
--	--	--	---

			powinny trafić do docelowego beneficjenta dotacji na faktyczną realizację zadania. Ponadto, projektowany artykuł nie odnosi się do kształtowania dotacji na realizację zadań a umożliwia zwiększenie wynagrodzeń jednostce podległej np. IGB ponad przyjęty wskaźnik wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej. Wynagrodzenia osobowe w planach finansowych jednostek ujętych w ustawie budżetowej na dany rok co do zasady planowane są według wskaźnika wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej, ustalanego co roku w ww. ustawie budżetowej. Dodatkowego wyjaśnienia wymaga kwestia, kto będzie wydawał decyzję o zwrocie niewykorzystanej części dotacji, o której mowa w art. 13 ust. 1 projektu oraz jakie ma to odzwierciedlenie w świetle przepisów KPA w tym zakresie. Należy także wyjaśnić sposób kalkulacji określonej wysokości na poziomie 20% środków przewidzianych na dotację z przeznaczeniem na wynagrodzenia (art. 12 ust. 2) oraz z czym ona jest związana.	potencjalnych beneficjentów oraz brak możliwości przewidzenia rozkładu wpływu wniosków pomiędzy poszczególnymi latami realizacji dotacji, przyjęto założenie wykorzystania pełnej kwoty środków przeznaczonych na dotacje w każdym roku. W konsekwencji przez cały okres, w którym będą udzielane dotacje, konieczne jest utrzymywanie zespołu odpowiedzialnego za prowadzenie naborów, ocenę wniosków, zawieranie umów, wypłatę środków, monitorowanie realizacji projektów, rozliczanie dotacji, działania info-promo, obsługę zwrotów oraz obsługę finansową, księgową, kadrowo-płacową, informatyczną, prawną i organizacyjną udzielenia dotacji. Liczba etatów została skalkulowana z uwzględnieniem zakresu zadań wynikającego z wysokości środków przeznaczonych na dotacje oraz przewidywanej liczby beneficjentów. Wysokość środków przeznaczonych na obsługę dotacji odpowiada planowanym kosztom zatrudnienia pracowników realizujących wskazane zadania i nie stanowi ryczałtowego finansowania działalności jednostki. Tabela obrazująca koszt po stronie CPPC jako pracodawcy na jednego pracownika (koszt „brutto”) została zawarta w OSR. Średni koszt etatu obejmuje całkowity koszt zatrudnienia ponoszony przez pracodawcę, tj. wynagrodzenie wraz z pochodnymi oraz pozostałymi obowiązkowymi kosztami pracowniczymi. Przyjęte wartości odpowiadają przeciętnym kosztom zatrudnienia specjalistów realizujących projekty grantowe w Centrum Projektów Polska Cyfrowa. Powyższe pokazuje, że 20% odpowiada rzeczywistemu kosztowi utrzymania zespołu, który będzie realizował zadanie, a wskazanie tego limitu w ustawie ma na celu zapewnienie środków na realizację przez CPPC zleconego zadania. Z wyliczenia wynika, że koszt około 13,889 tys. zł miesięcznie na etat nie jest ponadstandardowy w administracji publicznej, lecz daje gwarancję zapewnienia zespołu zdolnego do realizacji ustawowych obowiązków przez CPPC.
35.	RCL	Art. 14	w związku z przewidywanym w art. 14 projektu uchyleniem art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. 2024 r. poz. 1275, z późn. zm.), czyli przepisu określającego dotychczas możliwość udostępnienia w aplikacji mObywatel usługi umożliwiającej użytkownikowi aplikacji mObywatel dokonywanie płatności elektronicznych związanych z usługami świadczonymi na rzecz tego użytkownika zasadne jest	Uwaga uwzględniona Art. 14 otrzymał brzmienie: „Art. 14. W ustawie z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. 2024 r. poz. 1275 i 1717 oraz z 2025 r. poz. 1019) wprowadza się następujące zmiany:

			konsekwentne uchylenie również art. 73 ust. 1 pkt 1 tej ustawy. W przepisie tym przewidziano bowiem obowiązek ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw komunikatu określającego dzień wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających świadczenie usługi wymienionej w art. 3 ust. 1 pkt 7	1) w art. 3 w ust. 1 uchyla się pkt 7; 2) w art. 73 w ust. 1 uchyla się pkt 1.”.
36.	RCL	Art. 15	w związku z przyjętą w projektowanym art. 15 ustawy koncepcją „następstwa prawnego” między usługą ePłatności świadczoną w aplikacji mObywatel a projektowanymi obecnie rozwiązaniami wyjaśnienia wymaga, czy w stosunku do podmiotów publicznych, na rzecz których były dokonywane płatności elektroniczne, były zawierane porozumienia między ministrem właściwym do spraw informatyzacji i podmiotem wnioskującym, o których mowa w art. 16 ust. 9 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel, a także czy minister właściwy do spraw informatyzacji zapewniał tym podmiotom możliwość prowadzenia, przy użyciu systemu mObywatel, ewidencji dokumentów elektronicznych związanych ze świadczeniem usługi płatności elektronicznych (art. 18 ust. 1 tej ustawy). W przypadku potwierdzenia takich okoliczności należy przesądzić w przepisach projektu o wpływie nowych regulacji na stosunki powstałe pod działaniem dotychczasowych przepisów	Uwaga wyjaśniona Wprowadzenie projektowanych przepisów nie jest konieczne. Obecnie usługa jest świadczona na podstawie Regulaminu wydanego na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. z 2024 r. poz. 1275, z późn. zm.), w którym Minister Cyfryzacji określi Ogólne warunki świadczenia usługi ePłatności. Regulamin dotyczy tylko aplikacji mObywatel i przepis art. 15 dotyczy tylko podmiotów, którym została udostępniona usługa w tej aplikacji. Podmioty te przystąpiły do usługi w trybie określonym w art. 15 ustawy o aplikacji mObywatel.
37.	RCL	Art. 16	szerszego wyjaśnienia w uzasadnieniu wymaga przewidywany w art. 16 projektu okres ponoszenia przez BGK kosztów na budowę i modernizację infrastruktury związanej z obsługą elektronicznych transakcji płatniczych, które mogą podlegać refundacji z budżetu państwa – w zakresie w jakim dotyczy kosztów poniesionych od końca 2025 r. do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Zauważa się, że przepis art. 3a ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych oraz ustawy – Ordynacja podatkowa (Dz. U. poz. 511) został dodany do ww. ustawy <u>z dniem 26 listopada 2024 r.</u> (zob. art. 17 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi oraz niektórych innych ustaw; Dz. U. poz. 1717). Dotyczył on umowy między BGK a ministrem właściwym do spraw informatyzacji w zakresie obsługi elektronicznych transakcji płatniczych na rzecz podmiotów publicznych, którym do dnia 31 grudnia 2025 r. minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnił stosowną usługę online. Również stosownie do wyjaśnień Projektodawcy zawartych w tabeli uwag zgłoszonych do projektu w ramach uzgodnień (lp. 34) umowa ta obowiązywała do końca 2025 r. Z uwagi na materię, powyższa kwestia powinna podlegać uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.	Uwaga wyjaśniona Przepis ten należy traktować jako przepis szczególny, jeżeli chodzi o wydatkowanie środków budżetowych, wydaje się, że nie znajdują zatem zastosowania przepisy dot. udzielenia dotacji. Jest to odrębny tryb, a wydatkowanie środków poniesionych przez BGK jest uzasadnione, z uwagi na to, że podmioty publiczne będą korzystały z rozwiązania przygotowanego przez BGK, a więc ten koszt musiałby zostać poniesiony przez administrację publiczną.

38.	MFiG (MF)	Art. 16 ust. 1	Art. 16 ust. 1 stanowi, iż koszty poniesione przez BGK na budowę i modernizację infrastruktury związanej z obsługą elektronicznych transakcji płatniczych, która to obsługa była realizowana przez BGK na podstawie art. 3a ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych oraz ustawy – Ordynacja podatkowa (Dz. U. poz. 511), od dnia 1 kwietnia 2023 r. do dnia wejścia życie niniejszej ustawy, mogą być zrefundowane z budżetu państwa, w wysokości nieprzekraczającej 1,26 mln zł. W kolejnych ust. projektodawca określa sposób tej refundacji, tj. refundacja kosztów jest przyznawana na podstawie umowy zawartej między Skarbem Państwem reprezentowanym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji a BGK, która określi koszty objęte refundacją, zestawienie tych kosztów oraz wysokość i termin udzielania refundacji. Przepis ten ma charakter szczególny, którego zasadniczym celem jest umożliwienie sfinansowania wstecznie kosztów już poniesionych przez BGK. Z analizy wynika więc, że projektowana ustawa wprowadza do systemu prawnego regulacje w zakresie możliwości wydatkowania środków budżetu państwa w formie dotacji (umowa) na refundację m.in. poniesionych już wydatków przez BGK. Zauważamy, że co do zasady, regulacje ustawy o finansach publicznych nie przewidują „refundacji” wydatków z budżetu środków krajowych (wydatek ten miałby bowiem charakter refundacji poniesionych kosztów) w odróżnieniu od budżetu środków europejskich. Kwestia ta budzi zastrzeżenia w kontekście zasad i przejrzystości finansów publicznych (roczność budżetu). Biorąc pod uwagę powyższe, nie rekomendujemy więc wprowadzania rozwiązań/nowych zasad dotyczących udzielania dotacji na refundację już poniesionych wydatków, w związku z faktem, że byłoby to rozwiązanie sprzeczne z systemem finansów publicznych, w tym z przepisem art. 168 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, który określa tryb postępowania ze zwrotem dotacji w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości związanych z dotacjami udzielonymi z budżetu państwa. Jednocześnie, projektowany przepis doprowadziłby także do sytuacji, w której budżet państwa refundowałby poniesione kilka lat wcześniej wydatki, co jest niekorzystne z punktu widzenia ekonomicznego. Nie jest także jasne, dlaczego koszty z tego tytułu nie zostały sfinansowane na podstawie wskazanej ustawy o zmianie ustawy o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych oraz ustawy – Ordynacja podatkowa.	Uwaga nieuwzględniona Przepis szczególny, jeżeli chodzi o wydatkowanie środków budżetowych, sprawia, że nie znajdują zatem zastosowania przepisy dot. udzielenia dotacji. Jest to odrębny tryb, a wydatkowanie środków poniesionych przez BGK jest uzasadnione, z uwagi na to, że podmioty publiczne będą korzystały z rozwiązania przygotowanego przez BGK, a więc ten koszt musiałby zostać poniesiony przez administrację publiczną. Ponadto jest to maksymalna kwota uzależniona od wykazania poniesionych kosztów przez BGK. Nie można wprowadzić sztywnej kwoty refundacji, bowiem co należałoby zrobić w sytuacji gdy BGK nie wykaże poniesionych kosztów we wskazanej kwocie, a zatem nie będzie to kwestia uznaniowa po stronie MC.
-----	-----------	----------------	--	---

			W przypadku, gdy BGK realizował to zadanie na podstawie powyższej ustawy, należy wskazać dlaczego te koszty nie zostały sfinansowane na etapie wcześniejszym oraz z jakiego budżetu tj., czy do Ministra Cyfryzacji należało finansowanie tego zadania. Należy podkreślić, iż przedmiotowa refundacja kosztów jest niezgodna z przepisami ustawy o finansach publicznych.	
39.	MFiG (MF)	Art. 17 ust. 1	W art. 17 ust. 1 projektu ustawy został określony maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 27 – Informatyzacja, będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy na lata 2027-2036 w łącznej wysokości 75,66 mln zł, w tym w 2027 r. 9,36 mln zł. Powyższe skutki finansowe przedstawiono także w OSR pkt 6 - Wpływ na sektor finansów publicznych w układzie tabelarycznym. Jednakże jako rok „zerowy” wskazano 2026 r. ze skutkiem w wysokości 1,33 mln zł. Natomiast w pkt 6 OSR, w dodatkowych informacjach wskazano, iż <u>wydatki wynikające z wejścia w życie ustawy będą sfinansowane ze środków budżetu państwa poprzez zwiększenie limitu wydatków części 27 – Informatyzacja w ustawie budżetowej na rok 2026 i lata następne</u>. Jednocześnie określono, iż w 2026 r. wydatki będą możliwe do poniesienia w ramach dotychczas posiadanych środków budżetowych w części 27 – Informatyzacja. W związku z powyższym skutki finansowe w zakresie pierwszego roku obowiązywania projektu ustawy należałoby ujednolicić. Przy tym należy zauważyć, iż w ustawie budżetowej na 2026 rok nie ma zabezpieczonych środków w rezerwie celowej z przeznaczeniem na sfinansowanie kosztów wejścia w życie przedmiotowego projektu ustawy. Mając na uwadze powyższe oraz znaczny wzrost wydatków w części 27 - Informatyzacja w ostatnich latach, <u>brak jest zasadności do dokonywania kolejnych zwiększeń wydatków MC, a realizacja nowych zadań powinna odbywać się w ramach posiadanych zasobów finansowych</u>. Także wobec obowiązywania SRW, wyznaczającej maksymalne limity wydatków w kolejnych latach budżetowych, każde zwiększenie wydatków w jednych pozycjach powoduje konieczność poszukiwania oszczędności w innych pozycjach. Należy zatem dążyć do tego, by wejście w życie ustawy nie powodowało dodatkowych skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa. Należy podkreślić, że w sytuacji podjęcia decyzji co do finansowania działań objętych przedmiotowym projektem niezbędne jest dokonanie przez dysponenta przeglądu dotychczas realizowanych zadań celem dokonania realokacji środków z przeznaczeniem na ten cel.	Uwaga nieuwzględniona W 2026 r. wydatki będą możliwe do poniesienia w ramach dotychczas posiadanych środków budżetowych w części 27 – Informatyzacja. Natomiast pozostałe wydatki od 2027 r. będą sfinansowane ze środków budżetu państwa poprzez zwiększenie limitu wydatków części 27 – Informatyzacja w ustawie budżetowej na rok 2026 i lata następne. W zakresie kosztów w 2026 r. są to koszty, które obecnie MC poniesie w ramach limitów wydatków i są to koszty obsługi BKG i zadań realizowanych przez COI. Ponadto dokonano zmiany art. 17 ust. 2, który otrzymał brzmienie: „2. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętych na dany rok budżetowy maksymalnych limitów wydatków, o których mowa w ust. 1, stosuje się mechanizm korygujący, który polega na ograniczeniu liczby elektronicznych transakcji płatniczych w usłudze ePłatności.”.

			Zatem pkt 6 OSR należy uzupełnić o informację z której jednoznacznie będzie wynikać, iż <u>wszelkie skutki proponowanych rozwiązań będą możliwe do poniesienia w ramach dotychczas posiadanych środków budżetowych zarówno w roku wejścia w życie rozwiązań, jak i w latach następnych i nie będą podstawą do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych.</u> Ponadto, mając na uwadze określony w ww. artykule maksymalny limit wydatków budżetu państwa dla części 27 oraz przewidziany w nim mechanizm korygujący polegający na obniżeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym projektowanej regulacji - wymaga wyjaśnienia, w jaki sposób minister właściwy do spraw informatyzacji zamierza zastosować wskazany mechanizm korygujący w sytuacji, gdy rzeczywiste koszty realizacji zadań wynikających z ustawy okażą się wyższe od przyjętych założeń, a które są ustawowo określone.	
40.	MFiG (MF)	OSR	Z OSR pkt 6 „Wpływ na sektor finansów publicznych” wynika, że projektowane przepisy skutkować będą w okresie 11 lat od wejścia w życie proponowanych zmian wydatkami budżetu państwa w kwocie 76,98 mln zł. Projektodawca zaznacza, w dodatkowych informacjach, że wydatki wynikające z wejścia w życie ustawy, będą sfinansowane ze środków budżetu państwa poprzez zwiększenie limitu wydatków części 27 – Informatyzacja w ustawie budżetowej na rok 2026 i lata następne. Natomiast w kolejnym zdaniu wskazuje, iż „w 2026 r. wydatki będą możliwe do poniesienia w ramach dotychczas posiadanych środków budżetowych w części 27 – Informatyzacja.”. Należy zauważyć, że te informacje są sprzeczne. Niezależnie od doprecyzowania ww. informacji, generalnie zauważamy, że skutki powinny zostać sfinansowane w ramach ustalanego limitu wydatków dla danej części budżetowej, bez podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki. Należy bowiem uwzględnić obowiązujące reguły fiskalne, w tym limit wydatków wyznaczany zgodnie ze stabilizującą regułą wydatkową, o której mowa w art. 112aa ustawy o finansach publicznych. Zwiększenie wydatków budżetowych prowadzi bowiem do wzrostu deficytu budżetu państwa, a w konsekwencji do dalszego ograniczenia przestrzeni fiskalnej niezbędnej do finansowania zarówno obecnych, jak i nowych zadań publicznych. Ponadto należy podkreślić, że Polska nadal pozostaje objętą procedurą nadmiernego deficytu na podstawie decyzji Rady Unii Europejskiej nr 2024/2133, co nakłada na Polskę obowiązek prowadzenia konsekwentnych działań konsolidacyjnych oraz stopniowej redukcji deficytu w kolejnych	Uwaga uwzględniona Poprawiono wyjaśnienia w OSR. W 2026 r. wydatki będą możliwe do poniesienia w ramach dotychczas posiadanych środków budżetowych w części 27 – Informatyzacja Natomiast pozostałe wydatki od 2027 r. będą sfinansowane ze środków budżetu państwa poprzez zwiększenie limitu wydatków części 27 – Informatyzacja w ustawie budżetowej na rok 2026 i lata następne.

			latach, zgodnie z założeniami Średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego na lata 2025-2028.	
41.	MFiG (MF)	OSR	Z OSR projektu ustawy wynika, że: „(...) na podstawie ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych oraz ustawy – Ordynacja podatkowa (Dz. U. poz. 511), została już wprowadzona podstawa prawna do uruchomienia przez Ministra Cyfryzacji pilotażu dla usługi ePłatności, zwanego dalej „pilotażem” to jest usługi online umożliwiającej realizację elektronicznych transakcji płatniczych dotyczących należności pobieranych przez podmioty publiczne – który zakończył się zgodnie z wyżej wymienioną ustawą z dniem 31 grudnia 2025 r.”. Powołaną ustawą z dnia 9 marca 2023 r. został również wprowadzony przepis art. 298a Ordynacji podatkowej. Stosownie do art. 298a § 1 Ordynacji podatkowej: „Art. 298a §1. Oorgany podatkowe inne niż organy Krajowej Administracji Skarbowej udostępniają ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji dane objęte tajemnicą skarbową w zakresie niezbędnym do udostępnienia przez tego ministra usługi online polegającej na obsłudze elektronicznych transakcji płatniczych.”. Mając na uwadze, że przepis art. 298a Ordynacji podatkowej został wprowadzony w związku uruchomieniem przez Ministra Cyfryzacji pilotażu dla usługi ePłatności, a pilotaż zakończył się z dniem 31 grudnia 2025 r., jednoznacznego wyjaśnienia wymaga, czy w związku z projektowaną ustawą przepis ten powinien nadal obowiązywać w obecnym brzmieniu czy powinien zostać zmieniony albo uchylony.	Uwaga wyjaśniona W ocenie MC ten przepis stanowi ogólną podstawę i dotyczy danych objętych tajemnicą skarbową w zakresie niezbędnym do udostępnienia przez tego ministra usługi online polegającej na obsłudze elektronicznych transakcji płatniczych – w tym również będzie to dotyczyło usługi ePłatności. W ocenie MC to zapisy w ustawie Ordynacja podatkowa dotyczą tajemnicy skarbowej.
42.	KOSR	OSR pkt 6	Tabela pomocnicza w pkt 6 OSR wskazuje na łączne wydatki na poziomie 75 723 587 zł. Główna tabela wskazuje natomiast na wydatki łączne na poziomie 76,98 mln zł. Należy uspoźnić te wyliczenia, bądź wyjaśnić różnicę.	Uwaga wyjaśniona Kwota 75 723 587 zł to wysokość wydatków, jakie będą poniesione od 2027 r. Natomiast główna tabela obejmuje również wydatki już ponoszone w 2026 r. w ramach limitu wydatków MC (1, 33 ml).
43.	MSZ	Uwaga ogólna	Minister Spraw Zagranicznych nie podtrzymuje uwag złożonych w poprzedniej turze uzgodnień. W związku z negatywnym ustosunkowaniem się projektodawcy do uwag (nominalnie określonym jako ich wyjaśnienie) odnotować należy, że rozwiązanie w projektowanym kształcie będzie miało ograniczony zasięg, tzn. w szczególności nie będzie możliwe do zastosowania w stosunku do znacznej grupy cudzoziemców oraz do obywateli polskich nieposiadających numeru PESEL i niewierzytelniionych	Uwaga wyjaśniona Obecnie usługa ePłatności dotyczy osób fizycznych posiadających numer PESEL.

			za pośrednictwem węzła krajowego, wnioskujących o dokonanie czynności podlegającym opłatom konsularnym w urzędach konsularnych – podczas gdy zgodnie z wpisem projektu do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: „Zainteresowanie pilotażem oraz pozytywna ocena uczestników [...] również potwierdza potrzebę rozpowszechnienia przez Ministra Cyfryzacji usługi ePłatności na rzecz wszystkich zainteresowanych podmiotów publicznych”.	
44.	MS	Uwaga ogólna	W projekcie ustawy wskazano, że nowa Platforma płatności będzie udostępniona podmiotom publicznym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. Jednocześnie system teleinformatyczny podmiotu publicznego musi być zintegrowany z Platformą ePłatności (art. 8 projektu). Podmiot publiczny zamierzający korzystać z Platformy ePłatności przeprowadza analizę swoich systemów teleinformatycznych w zakresie dostosowania ich do świadczenia usługi ePłatności oraz składa do ministra właściwego do spraw informatyzacji wnioski, który zawiera wyniki tej analizy (art. 9 ust. 2 projektu). W uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano, że udostępnienie tej usługi będzie możliwe zainteresowanym podmiotom publicznym w zakresie opłat za należności przysługujące na rzecz tych podmiotów. Art. 2 pkt 1 lit. c projektu zawiera w definicji należności pobieranych przez podmioty publiczne z wykorzystaniem ePłatności, wskazanie na możliwość wykorzystania tej platformy także dla należności innych niż podatki, opłaty skarbowe, będące opłatami pobieranymi przez podmioty publiczne na podstawie odrębnych przepisów. Projekt nie zawiera propozycji zmian konkretnych przepisów odrębnych, nakazujących korzystanie z usługi ePłatności. W chwili uruchomienia ePłatności nie będzie istniał prawny obowiązek jego stosowania w systemach teleinformatycznych utrzymywanych przez Ministra Sprawiedliwości, w których istnieje potrzeba pobierania opłat, które objęte są definicją należności zawartą w art. 2 pkt 1 lit c projektu. W kontekście systemów teleinformatycznych Ministra Sprawiedliwości, w których istnieje potrzeba uiszczania opłat sądowych i innych należności, wskazuje się, że aktualnie systemy te korzystają z dostępnej funkcjonalności dokonywania płatności elektronicznych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego Ministerstwa Sprawiedliwości obsługującego Płatności (System e-Płatności). W przypadku decyzji o pozostaniu przy obecnej funkcjonalności, projektowane ww. przepisy nie będą miały wpływu na wskazany wyżej system teleinformatyczny utrzymywany przez Ministra Sprawiedliwości.	Uwaga wyjaśniona Nie ma konieczności zmiany przepisów odrębnych w zakresie wskazywania na możliwość korzystania z usługi ePłatności (czy też wcześniejszej integracji). To właśnie ustawa o usłudze ePłatności będzie wprowadzać taką ogólną podstawę. Podmioty publiczne będą mogły zintegrować swoje systemy z usługą ePłatności, ale nie będą miały takiego obowiązku. Podmioty te będą mogły nadal korzystać z dotychczas udostępnionych w swoich usługach metod płatności.
45.	MF i G (MF)	Uwaga ogólna	Mając na uwadze zakres kompetencji ministra do spraw informatyzacji określony w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji	Uwaga wyjaśniona

			rządowej wątpliwości budzi kwestia realizacji i finansowania zadań wynikających z projektu ustawy o usłudze ePłatności w zakresie środków publicznych przez MC.	Wdrożenie usługi ePłatności mieści się w dziale administracji rządowej – informatyzacja, jako sprawa z zakresu rozwoju społeczeństwa informacyjnego i przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu oraz z zakresu rozwoju usług świadczonych drogą elektroniczną (art. 12a ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy o działach administracji rządowej). Ponadto przepisy projektowanej ustawy będą stanowiły samodzielną podstawę do wdrożenia i utrzymania usługi ePłatności oraz Platformy ePłatności.
46.	MFiG (MF)	Uwaga ogólna	Należy wyraźnie wskazać, że zakres projektowanych przepisów budzi istotne wątpliwości pod kątem zgodności z ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w szczególności w części dotyczącej zasad udzielania, przekazywania oraz rozliczania dotacji. Projektowane rozwiązania wykraczają poza ramy przewidziane w ustawie o finansach publicznych.	Uwaga wyjaśniona Zasady ogólne udzielenia dotacji wynikają z ustawy o finansach publicznych, natomiast niektóre szczególne rozwiązania dot. udzielenia dotacji JST na integrację będzie określała projektowana ustawa. Projektowana ustawa nie zmienia podstawowych zasad udzielenia dotacji przez dysponenta części budżetowej.
47.	MFiG (MF)	Uwaga ogólna	Co do zasady, zapłata podatku następuje przez podatnika. Niemniej jednak art. 62b Ordynacji podatkowej dopuszcza możliwość zapłaty podatku również przez inny podmiot, tj.: ➤ małżonka podatnika, jego zstępnych, wstępnych, pasierba, rodzeństwo, ojczyma i macochę; ➤ aktualnego właściciela przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, jeżeli podatek zabezpieczony jest hipoteką przymusową lub zastawem skarbowym; ➤ inny podmiot, w przypadku gdy kwota podatku nie przekracza 1000 zł. Wyjaśnienia w uzasadnieniu wymaga, czy przy wykorzystaniu usługi ePłatności zapłata podatku będzie dokonywana przez podatnika, czy też przez inny podmiot. Jeżeli będzie to inny podmiot, to wówczas Ordynacja podatkowa przewiduje ograniczenie do kwoty 1000 zł.	Uwaga wyjaśniona Usługa ePłatności będzie umożliwiała zapłatę podatku zgodnie z obowiązującymi przepisami - jednak to osoba, która upoważni inną osobę, powinna dokonać za nią płatności w przypadkach przewidzianych w OP (i w ramach limitów w niej określonych). Usługa nie przewiduje mechanizmów weryfikacji dopuszczalności dokonania opłat, ale może zawierać informacje o wskazanych przypadkach dokonania opłat za inną osobę.
48.	MFiG (MF)	Uwaga ogólna	Jednocześnie Ministerstwo Finansów zauważa, że ePłatności są możliwe tylko dla osób fizycznych - dlaczego wykluczani są przedsiębiorcy? Projekt ustawy nie przewiduje mechanizmu działania użytkownika w imieniu osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej. Zgodnie z art. 2 pkt 3 oraz art. 5 użytkownikiem może być wyłącznie osoba fizyczna, natomiast jedyne odniesienie do działania „w imieniu” (art. 7 ust. 2 pkt 5) dotyczy wyłącznie innej osoby fizycznej. W konsekwencji brak jest podstawy prawnej do korzystania z usługi przez przedstawicieli podmiotów gospodarczych.	Uwaga uwzględniona Art. 2 pkt 3 otrzymał brzmienie: „3) użytkownik usługi ePłatności: a) osobę fizyczną, w tym przedsiębiorcę będącego osobą fizyczną wpisanego do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, b) osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej

			Ponadto, MF zauważa, iż kluczowe podmioty mogą mieć więcej pełnomocnictw i mogą być zainteresowane możliwością korzystania z usługi.	- dokonującą zapłaty należności na rzecz podmiotu publicznego w usłudze ePłatności;”.
--	--	--	---	--